

30. Raamattuluento: Pyhä Henki (luento 2)

Tervetuloa luennolle 2.

Rukous

Hengestä syntyminen

Kaikki uskovat ovat syntyneet Hengestä. Muuta aitoa uudestisyntymistä ei ole. Jolla ei ole Kristuksen Henkeä, se ei ole hänen omansa (Room. 8:9). Pyhä Henki asuu uskovissa tehden uskovan ruumiin temppeliksi: ”Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli, joka Henki teissä on ja jonka te olette saaneet Jumalalta, ja ettette ole itsenne omat?” (1. Kor. 6:19). (Room. 8:9–15; Gal. 4:6). Jumalan lapset, Kristukseen uskovat, ovat kastetut Hengellä, onhan kirjoitettu: ”sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä” (1. Kor. 12:13) samoin (1. Joh. 2:20; 1. Joh. 2:27). Pyhä Henki on sinetöinyt heidät Jumalalle, hänen omikseen, onhan kirjoitettu: ”Hänessä on teihinkin, sittenkuin olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, uskoviksi tultuanne pantu luvatus Pyhän Hengen sinetti, sen, joka on meidän perintömme vakuutena, hänen omaisuutensa lunastamiseksi - hänen kirkkautensa kiitokseksi.” (Ef. 1:13, 14 ja Ef. 4:30). Tämä sinetti on siis vakuutemme Jumalan edessä. Uskovat voivat myös uudelleen ja uudelleen täytyä Pyhällä Hengellä. Paavali kirjoittaa efesolaisille näin: ”Älkääkä juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täytytkää Hengellä”. Näin hän sanoi Efeson uskovaisille, ei maailmalle puhunut, kääntymättömille (Ef. 5:18). Hengellä täytyminen ei ole mitään epäraitista kummajaista ja pelkkää tunnekokemusta vaan sitä, että uskova voi saada aina uutta ja uutta voimaa, viisautta, lohdutusta ja kaikkea muutakin apua Pyhältä Hengeltä. Pyhällä Hengellä täytyminen ei ole myöskään joku välttämätön lisäkokemus uskoontulon jälkeen, niin kuin myös kuulee opettavan. Hengen kasteen merkki ei ole kielillä puhuminen, niin kuin eräät henget myös opettavat, sillä Paavali neuvoo: ”Eihän kaikilla ole parantamisen armolahjoja? Eiväthän kaikki puhu kielillä? Eiväthän kaikki kykene niitä selittämään?” (1. Kor. 12:30). Tässäkin sotkua aiheuttaa tuo mainittu matkimisen henki, koska Raamatussahan mainitaan Hengen saamisen yhteydessä puhutun myös kielillä (Ap. t. 2:4). Kuinka paljon olen nähnytään täyttelemistä, valhetta ja tekopyhyyttä, kun on yritetty matkia kielilläpuhumista ja on näin haluttu esittää Pyhän Hengen täyteyttä itsessään. Kielilläpuhuminen on tuolloin yleensä surkeaa ja itsekeksittyä mongerrusta. Ihmiset yrittävät tehdä tuolloin itsestään joitakin korkeamman pyhityksen saaneita luksus-uskovia. Mutta orjuutta se kaikki sellainen kuitenkin on. KR92 kääntää: ”Saisivat kuohita itsensä, nuo teidän yllyttäjänne!” (Gal. 5:12). On syytä muistuttaa vielä, että onhan paljon enemmän Hengen mukaista profetoida, ja rukoilla profetoimisen armolahjaa, sillä se rakentaa seurakuntaa. Pelkkä kielilläpuhuminen seurakunnan kokouksissa ei hyödytä ketään. Olkoot he siis vaiti ja rukoilkoot kotona. Sillä voi rakentaa itseään. (1. Kor. 14:4–33). Jos puhutaan kielillä, täytyy se myös selittää.

Mutta Pyhän Hengen työn näkee parhaiten siellä, missä arkielämän koettelemuksissa, kärsimyksissä ja vaivoissa, kun seistään pystyssä ja kiitetään Herraa. Ei meteli ja suuret tunteet, kokemukset, ihmeellisyydet ja riehunta vielä kerro itse asiassa mitään Pyhän Hengen toiminnasta. Sellaista touhua

esiintyy pakanauskonnoissakin. Kyllä meteli saadaan aikaiseksi, kun ihmisen sielullisuus saadaan herätettyä. Siellä se kuhina käy.

Jeesus puhuu Pyhästä Hengestä uskovissa kolmella eri tavalla. Ensiksikin "olemaan teidän kanssanne": *"Ja minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti"* (Joh. 14:16). Toiseksi "pukeutumaan teidän päällenne": *"Ja katso, minä lähetän teille sen, jonka minun Isäni on luvannut; mutta te pysykää tässä kaupungissa, kunnes teidän päällenne puetaan voima korkeudesta."* (Luuk. 24:49). Kolmanneksi "tulemaan teihin": *"vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka."* (Ap. t. 1:8). Tässä on hyvä todeta tuosana "todistajani", joka on yksikössä, Sellaisen todistuksen ja ryhmän, joka on näin yhtä, saa aikaan vain Pyhä Henki.

Pyhän Hengen vaikutuksia

Pyhä Henki antaa monia ihania voittoja uskovalle. Hän voi antaa voiton lihasta, so. uskovan turmeluneesta luonnosta: *"Minä sanon: vaeltakaa Hengessä, niin ette lihan himoa täytä."* (Gal. 5:16; myös (Room. 8:2-4; Gal. 5:17; 5:22; 5:23). Hän vahvistaa heikkouttamme: *"Samoin myös Henki auttaa meidän heikkouttamme. Sillä me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoileman, niinkuin rukoil-la tulisi, mutta Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla"* (Room. 8:26). Pyhä Henki antaa Kristuksen kautta meille pääsyn Isän tykö: *"sillä hänen kauttansa on meillä molemmilla pääsy yhdessä Hengessä Isän tykö"* (Ef. 2:18). Hän näyttää meille myös lapseutemme Isän edessä: *"Ja koska te olette lapsia, on Jumala lähettänyt meidän sydämeemme Poikansa Hengen, joka huutaa: "Abba! Isä!" " eli Rakas Isä.* (Gal. 4:6). Herran Henki pyhittää valitut ja lisää heille armoa ja rauhaa, näin: *"ja jotka Isän Jumalan edeltätietämisen mukaan ovat Hengen pyhittämisen kautta valitut Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja hänen verellensä vihmottaviksi. Lisääntykseen teille armo ja rauha."* (1. Piet. 1:2). Henki virvoittaa: *"Niin oli nyt seurakunnalla koko Juudeassa ja Galileassa ja Samariassa rauha; ja se rakentui ja vaelsi Herran pelossa ja lisääntyi Pyhän Hengen virvoittavasta vaikutuksesta."* (Ap. t. 9:31). Herran Henki on Totuuden Henki ja todistaa Jeesuksesta: *"Mutta kun Puolustaja tulee, jonka minä lähetän teille Isän tyköä, totuuden Henki, joka lähtee Isän tyköä, niin hän on todistava minusta."* (Joh. 15:26). *"Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa."* (Joh. 16:13). Pyhä Henki on myös ilmestyksen henki, näin: *"en minäkään lakkaa kiittämästä teidän tähtenne, kun muistelen teitä rukouksissani, anoen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen hänen tuntemisessaan"* (Ef. 1:16,17).

Ilman häntä emme voisi vaeltaa hetkeäkään kotimatkaamme. Emme edes pääsisi elämäntielle ilman häntä. Hän opastaa ja neuvoo. Hän antaa lahjojaan. Niin, ilman häntä emme tuntisi ollenkaan Jumalaa ja hänen Kristustaan. Hän vetää syntisiä parannukseen. Vaikeutemme on usein kuitenkin siinä, että Henki toimii täydellisimmin heikkoudessa ja itsessään tyhjissä ihmisissä. *"Sentähden minä olen mielistynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin, Kristuksen tähden; sillä kun olen heikko, silloin minä olen väkevä"* (2. Kor. 12:10), kirjoittaa Paavali. Hän muistuttaa kaikkia Jeesuksen seuraajia vielä näin: *"Sillä Jumala, joka sanoi: "Loistakoon valkeus pimeydestä", on se, joka loisti sydämiimme, että Jumalan kirkkauden tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa Kristuksen kasvoissa, levittäisi valoansa. Mutta tämä aarre on meillä saviastioissa, että tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä. Me olemme kaikin tavoin ahdingossa, mutta emme umpikujassa, neuvottomat, mutta emme toivottomat, vainotut, mutta emme hyljätyt, maahan kukistetut, mutta emme tuhotut"*. (2. Kor. 4:7-9). Pyhän Hengen kirkastama Kristus on suunnattoman suuri aarre, hän ja hänen evankeliuminsa, mutta hänen tuntemisensa johtaa kyllä ahdistuksiin ja hätään, jopa vainoihin. Herra on heikoissa väkevä. Meidän voimamme ja hänen voimansa eivät sovi yhteen. Ylpeytemme, itseluloisuutemme ja oma vahvuutemme on murrettava, ennen kuin Jumalan Henki pääsee hallitsemaan ihmistä. Mutta itse asiassa, Hän voi tehdä tuon kaiken. Silloin olemme oikealla tavalla nöyriä, kuuliaisia, itsestämme tyhjentyneitä ja täynnä Pyhää

Henkeä. Apostolisena aikana valittiin diakoniksikin sellainen henkilö, joka oli täynnä uskoa ja Pyhää Henkeä. Nyt ei tällainen perusta riitä, pitää olla paperit.

Armolahjoista

Pyhä Henki on lahjoittanut ja lahjoittaa seurakunnalle ja yksityiselle uskovalle erilaisia armolahjoja. Hän kertoo myös tulevista profeettojensa kautta. Armolahjoista on kerrottu muun muassa luennollani Armolahjat, joten tässä emme käsittele niitä tämän enempää, ehkä vain ohimennen.

Nykykristillisyyden ja Pyhän Hengen toiminta

”Ja nyt, Herra, katso heidän uhkauksiansa ja anna palvelijaisi kaikella rohkeudella puhua sinun sanaasi; ja ojenna kätesi, niin että sairaat parantuvat ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu sinun pyhän Poikasi Jeesuksen nimen kautta.” Ja kun he olivat rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti.” (Ap. t. 4:29–31). Alkuseurakunnassa rukoiltiin näin, ja Jumala vastasi rukoukseen välittömästi. Tällainen rukous oli siis hänelle mieleen. Nyt, tänä aikana, ei vanhoissa kirkkolaitoksissa kuulla tällaisia rukouksia kovin usein, ehkei ollenkaan. Miksikähän? Liian usein kuulee saarnastuoleista ja seurapuhujien suusta, että kaikki tämä tällainen rukous on väärää ja harhaoppista ja se on tuomittavaa. Se sellainen on muka pelkkää ihmeuskoa, jota ei ”terveessä ja raittiissa” kristillisyydessä tarvita. Mutta tällainen ”kristillisyyden” on niin raitista, että siellä palelee. Väitetään myös, että kun puhutaan paljon Pyhästä Hengestä, ohitetaan helposti itse Kristus. Näin viisaista ovat aikamme teologit! Ja kuitenkin: Pyhä Henki on itse Jeesus Kristus meissä ja keskellämme. Herran Hengen voima vaiennetaan myös liian usein ja korvataan ihmisviisaudella ja inhimillisellä tietouskolla. Tietenkin on sanottava, että ei aina siellä ole Pyhän Hengen hallintaa voimassa, missä paljon hoetaan: Henki, Henki. Kyllä siellä voi olla joku muu henki hallitsemassa. Mutta emme saa hylätä Pyhää Henkeä, vaikka monet ovat käyttäneet Häntä väärin. Joku on sanonut: ”Hullut ovat pilanneet helluntain”. Mutta tällaiseen kylmään ja kuolleeseen seurakuntaan tulvii nykyisin yhä uusia ja ovelimpia kulkukauppiaita ja konsultteja kauppittelemaan mitä erilaisimpia visioita ja näkemyksiä muka aikamme tarpeisiin. Ja voi kuinka innolla seurakuntalaiset pappeineen kuuntelevat ja koettavat ottaa opiksi. Nämä aikamme konsulttihuijarit kiertävät hengettömien seurakuntien tilauksesta ympäri maata, ja he ovat kuin satusetä Andersenin Keisarin uudet vaatteet - sadun kankaankutojia. He kutoivat aikanaan siinä sadussa olemattomia kankaita keisarille uusiksi vaatteiksi. He vaativat sadussa runsaasti maksuksi kultaa, mutta panivat omaan pussiinsa. Mutta näinhän vaativat konsulttimmekin. Eivät he työtään hyväntahtoisuuttaan tee, vaan kyllä he vaativat hyvää tuntitaksaa ja kunnon kilometrikorvauksia tyhjäänpäiväisyksistään. Kyllä lapsikin huomaa, että jotakin on pielessä. Seurakunnat paljastuvat liian usein pelkiksi pellekerhoiksi, jotka kulkevat alastomina, ilman vanhurskauden vaatteita, ja siksi niiden häpeä näkyykin niin selvästi.

Uusia kirkkoja ja seurakuntakeskuksia kyllä rakennetaan. Virkoja perustetaan jos rahaa on. Ja myös vaikkapa Kirkkohallitus runsaine henkilökuntineen tuottaa valtavat määrät uusia normeja, malleja, sertifikaatteja, ynnä muuta, seurakunnissa toteutettaviksi, kuormittaen sen työntekijät lähes pelkiksi työjuhniksi. On järkyttävää, ja on sääliä, kuunnella ja katsella tätä kaikkea. Herran Henki sen paljastaa. Todellinen elämä on hukkumassa tyhjään ja turhaan puuhasteluun. Voi aikamme! Seurakuntiemme työntekijät ovat suurelta osin kaikkein uupuneimpia ihmisiä, kun pitäisi olla juuri toisin päin. Opettajien pitäisi auttaa heikkoja seurakunnan jäseniä. Mutta miten sitä autat ketään, kun voima menee jo maallisiin haasteisiin. Alkuseurakunnassa vallitseva elämä oli sen sijaan täysin Pyhän hengen hallitsemaa ja kaikki voima ja viisaus saatiin Hengeltä. Hengen läsnäolo ja tietoisuus oli niin korkea, että sen ajan apostolienkokous saattoi lausua: *”Sillä Pyhä Henki ja me olemme nähneet hyväksi, ettei teidän päällenne ole pantava enempää kuormaa kuin nämä välttämättömät”* (Ap. t. 15:28). Tällaisia piispainkokouksia tarvittaisiin nykyisinkin. Tämän ajan seurakunnissa pohditaan kuitenkin lähes koko aika maallisia ja etsien maallisia ja inhimillisiä yhteyksiä ja yhteisiä vaikutusmahdollisuuksia - ilman Herran Henkeä. Kaukana olemme tänä uskosta luopumisen aikana alkuperäisestä Hengen hallitsemasta kristillisyydestä.

Vedellä ja Pyhällä Hengellä kastaminen

Apostoli Pietari kertoi kuulijoilleen tapahtumasta, jossa pakanatkin saivat Pyhän Hengen. Se oli se Korneliuksen kodin tapahtuma: ”*Ja kun minä rupesin puhumaan, tuli Pyhä Henki heidän päällensä, niinkuin alussa meidänkin päallemme. Silloin minä muistin Herran sanan, jonka hän sanoi: 'Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä.'*” (Ap. t. 11:15,16). Johannes kastaja oli sanonut tuon saman jo aiemmin, näin: ”*Minä kastan teidät vedellä parannukseen, mutta se, joka minun jäljessäni tulee, on minua väkevämpi, jonka kenkiäkään minä en ole kelvollinen kantamaan; hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella.*” (Matt. 3:11). Johanneksen tuntomerkki oli ja on se, että hän kastoi vedellä parannukseen, mutta Jeesuksen tuntomerkki on se, että hän kastaa Pyhällä Hengellä ja tulella. Jeesus itse sanoi tästä: ”*Tulta minä olen tullut heittämään maan päälle; ja kuinka minä tahtoisinkaan, että se jo olisi syttynyt!*” (Luuk. 12:49). Hän ei itse kastanut vedellä ketään, vaikka oli lähetyksensä antanut, vaan sen tehtävän hän antoi opetuslapsilleen (Joh. 4:2), ei tosin kaikille. Paavali kirjoittaa: ”*Sillä Kristus ei lähettänyt minua kastamaan, vaan evankeliumia julistamaan - ei puheen viisaudella, ettei Kristuksen risti menisi mitättömäksi*” (1. Kor. 1:17).

Emme saa pilkata emmekä murehduttaa Pyhää Henkeä

”*Ja jokaiselle, joka sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, annetaan anteeksi; mutta sille, joka Pyhää Henkeä pilkkaa, ei anteeksi anneta*” (Luuk. 12:10). ”*Sillä mahdotonta on niitä, jotka kerran ovat valistetut ja taivaallista lahjaa maistaneet ja Pyhästä Hengestä osallisiksi tulleet ja maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevan maailman ajan voimia, ja sitten ovat luopuneet - taas uudistaa parannukseen, he kun jälleen itsellensä ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja häntä julki häpäisevät.*” (Hepr. 6:4,6).

Pyhän Hengen pilkka on paatumusta, joka sulkee ihmisen pois pelastuksesta. Mutta moni vilpittönkin uskova saattaa pelätä pilkanneensa Pyhää Henkeä. Mutta jo tuo pelko, omantunnon arkuus kertoo, ettei näin ole tapahtunut. Heprealaiskirjeestä luemme: ”*Sillä jos me tahallamme teemme syntiä, päästyämme totuuden tuntoon, niin ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä, vaan hirvittävä tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka on kuluttava vastustajat.*” (Hepr. 10:26,27). Mutta kun tunto on arka, ja vaelletaan omantunnon arkuudessa, se kertoo Pyhän Hengen toiminnasta ihmässä. Tuomituilla ei ole enää tätä tuntoa.

Mutta emme saa edes murehduttaa Pyhää Henkeä. Sillä näin on kirjoitettu: ”*Älkääkä saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on teille annettu sinetiksi lunastuksen päivään saakka.*” (Ef. 4:30). Profeetta Jesaja murehti kansaansa, kun oli kysymys tästä asiasta. Näin hän sanoo: ”*Mutta he niskoittelivat ja saattoivat murheelliseksi hänen Pyhän Henkensä ja niin hän muuttui heidän vihollisekseen, hän itse soti heitä vastaan. Silloin hänen kansansa muisti muinaisia päiviä, muisti Moosesta: Missä on hän, joka toi heidät ylös merestä, heidät ynnä hänen laumansa paimenen? Missä on hän, joka pani tämän sydämeen Pyhän Henkensä;*” (Jes. 63:10,11).

Kuningas Daavid oli tehnyt karkea synnin Uurian vaimon Batseban tähden. Hän huusi ahdistuksessaan armoa Jumalalta kun synnintunto oli herännyt. Profeetta Naatan oli kertonut hänelle totuuden. Näin hän muun muassa sanoi: ”*Peitä kasvosi näkemästä minun syntejäni, pyyhi pois kaikki minun pahat tekoni. Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki. Älä heitä minua pois kasvojesi edestä, äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi. Anna minulle jälleen autuutesi ilo, ja tue minua alttiuden hengellä.*” (Ps. 51:11–14).

Karkea synnin tekeminen ja katumattomuus murehduttavat Hengen. Joka tapauksessa tarvitsemme alati Jeesuksen veren puhdistusta. Vain silloin olemme puhtaat. Ja kun meillä on vielä mieli taistella syntiä vastaan, ja karttaa sitä, elämme Hengen mukaan.

Pyhän Hengen työn tulekin päästä toteutumaan jokaisen uskovan sydämessä. Vain siten tullaan Jumalan valtakunnan perillisiksi. Kun Henki johtaa, hän vie uskovaan yhä syvempään ja salatumpaan elämään Kristuksessa. Henki saattaa uskolle kuuliaiset jopa inhoamaan ja kavahtamaan muutoin kaikille niin luonnostaan kovin rakasta syntiä. Henki saa vaeltamaan kuuliaisena. Ja jos lankeemus tulee, Pyhä Henki muistuttaa ja nuhtelee ja ohjaa puhdistuslähteelle, Jeesuksen veren luo.

Jumalan valtakunnan tuntomerkki on Pyhä Henki

Seuraavassa on muutamia apostoli Paavalin opetuksia Jumalan valtakunnasta, ja kuinka Henki siellä näkyy. Näin hän kirjoittaa: ”*ja minun puheeni ja saarnani ei ollut kiehtovia viisauden sanoja, vaan Hengen ja voiman osoittamista, ettei teidän uskonne perustuisi ihmisten viisauteen, vaan Jumalan voimaan*” (1. Kor. 2:4,5). ”*Sillä Jumalan valtakunta ei ole sanoissa, vaan voimassa* (uuden käännöksen mukaan: *Jumalan valtakunta ei esiinny puheina, vaan voimana*) (1. Kor. 4:19). ”*meidän evankeliumimme tuli teidän tykönnne, ei ainoastaan sanana, vaan myös voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella - niinkuin tiedätte...*” (1. Tess. 1:5).

Näin myös Jeesus opetti opetuslapsiaan. ”*Ja missä kuljette, saarnatkaa ja sanokaa: 'Taivasten valtakunta on tullut lähelle.' Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa pitalisia, ajaakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.*” (Matt. 10:8). ”*Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä, nostavat käsin käärmeitä, ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita; he panevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi.*” *Kun nyt Herra Jeesus oli puhunut heille, otettiin hänet ylös taivaaseen, ja hän istui Jumalan oikealle puolelle. Mutta he lähtivät ja saarnasivat kaikkialla, ja Herra vaikutti heidän kanssansa ja vahvasti sanan sitä seuraavien merkkien kautta.*” (Mark. 16:17–20). Näin tapahtui myös Paavalin kätten kautta: ”*Ja Jumala teki ylen voimallisia tekoja Paavalin kätten kautta, niin että vieläpä hikiliinoja ja esivaatteita hänen iholtansa vietiin sairasten päälle, ja taudit lähtivät heistä ja pahat hengen pakenivat pois.*” (Ap. t. 19:11,12).

Ystävät, tämä tällainen on aitoa ja raitista Hengen toimintaa, ja Jumalan tahdon mukaista elämää kaikkien aikojen kuolleen muotojumalaisuuden keskellä. Järkiviisaille ja tietouskoisille vastaavasti tuo kaikkihan on aivan kauhistusta. He säikähtävät hirveästi. Mutta he ovat kai niitä, joista on jo kauan sitten kirjoitettu: ”*he ovat ulkonaisesti hurskaita mutta kieltävät uskon voiman. Karta sellaisia!*” (2. Tim. 3:5).

Jokainen Hengestä syntynyt ihminen on sellainen, ettei häntä voi kukaan tutkia. Jeesus sanoo: ”*Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee; niin on jokaisen, joka on Hengestä syntynyt*” (Joh. 3:8). Sellaisia ovat aidot Jeesuksen seuraajat – he ovat Hengestä syntyneitä. Ja millainen Pyhä on Henki, sellaisia ovat Hengestä syntyneet.

Ja vielä Paavalin neuvo: ”*Minä sanon: vaeltakaa Hengessä (antakaa Hengen ohjata elämäännne RK92), niin ette lihan himoa täytä. Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; nämä ovat nimittäin toisiansa vastaan, niin että te ette tee sitä, mitä tahdotte. Mutta jos te olette Hengen kuljetettavina, niin ette ole lain alla.*” ”*Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen.*” (Gal.5: 16–18, 23).

Aito kristillinen elämä on siis vaeltamista Hengen johdatuksessa. Se on vaeltamista armossa, onhan Pyhä Henki Armon Henki. Kuulijani: edellä luetuista Hengen hedelmistä me näemme, mihin tulee pyrkiä Hengen avulla.

Paavali kirjoittaa Siitä Jumalan salaisuudesta, joka on tullut meidän uskovien osaksi: ”*Me julistamme Jumalan salaista, kätkeyttä viisautta, jonka hän jo ennen aikojen alkua on määrännyt meidän kirkkaudeksemme. Sitä ei kukaan tämän maailman valtiaista ole tuntenut, sillä jos he olisivat sen tunteneet, he eivät olisi ristiinnaulinneet kirkkauden Herraa. Me julistamme, niin kuin on kirjoitettu, mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mitä ihminen ei ole voinut sydämessään aavistaa, minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat. Meille Jumala on sen ilmoittanut Hengellään, sillä Henki tutkii kaiken, myös Jumalan syvimät salaisuudet.*” ”*Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, että tietäisimme, mitä Jumala on meille lahjoittanut; ja siitä me myös puhumme, emme inhimillisen viisauden opettamalla sanoilla, vaan Hengen opettamalla, selittäen hengelliset hengellisesti.*” (1. Kor. 2:7–10; 12,13). Näin minäkin tahdon selittää ja opettaa luennoissani. Apostoli Paavali toteaa vielä: ”*Mutta koska meillä on sama uskon Henki, niinkuin kirjoitettu on: 'Minä uskon, sentähden minä puhun', niin mekin uskomme, ja sentähden me myös puhumme*” (2. Kor. 4:13). Tämän tähden minäkin puhun. Tämän tähden ei maailma tunne meitä. Se ei tunne Jumalan salattua suunnitelmaa, jonka vain Jumalan Henki voi paljastaa. Uskon kuuliaisuudessa ja Hengen johdatuksessa vaeltaville kuitenkin kaikki ajallaan paljastuu.

Kiitos Herralle, että hän on sen näin hyväksi nähnyt! Todellakin: ”Henki on se, joka eläväksi tekee; ei liha mitään hyödytä.” Ne sanat, jotka Jeesus Kristus on puhunut, ovat Henki ja ovat elämä tänäkin päivänä. Ja mikä ihanaa, Jeesukseen uskovalla on todistus Jumalan lapseudesta: ”Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia” (Room. 8:16). Tästä Hengestä on myös sanottu: ”Hän on se, joka on tullut veden ja veren kautta, Jeesus Kristus, ei ainoastaan vedessä, vaan vedessä ja veressä; ja Henki on se, joka todistaa, sillä Henki on totuus. Sillä kolme on, jotka todistavat: Henki ja vesi ja veri, ja ne kolme pitävät yhtä.” (1. Joh. 5:6-8). Lepää, ystävä, näissä Pyhän Hengen suunnattomissa lupauksissa, jotka voimme löytää Jumalan sanasta, ja olet autuas. Amen.

”Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon kaikkien teidän kanssanne” (2. Kor. 13:13). Amen.

Apuna Aapeli Saarisalon Sanakommentaari

Rukous